Nr. 53. Poznań, środa 9. maja 1928. X. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na maj 1928 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO":
Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA:
Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Niepokojące zjawisko.

W dziedzinie polskiego drzewnictwa zachodzą takie zjawiska, spłodzone przez ogólno-gospodarcze braki i niedomagania, które powinne poruszyć ogół społeczeństwa.

Nakazem chwili jest bezwzględna walka o utrzymanie polskich warsztatów pracy w polskich rękach. Przed kilku dniami pisaliśmy na tym miejscu o złym kierunku w jakim rozwija się zagraniczny handel drzewny w związku z uzależnieniem się polskiego rynku drzewnego od Niemiec. Wskazywaliśmy również, że powodem tego jest brak unormowanych stosunków ogólno-gospodarczych i ekonomicznych wewnątrz kraju i z zagranicą. Obecnie nawiązujemy do treści poprzedniego artykułu dalsze momenty, przybierające groźne kształty dla polskiego przemysłu drzewnego.

Wibracja konjunktury na rynkach niemieckich, wiernie oddaje wstrząsy na rynkach polskich.

Z tego powodu interesa naszego przemysłu drzewnego są zdane na zmienne losy konjunktur gospodarczych w obcem państwie. To samo zresztą dotyczyłoby Anglję lub Holandję, gdyby jeden z tych rynków wywierał niepodzielny wpływ handlowy na polski rynek drzewny.

Nasz najbliższy sąsiad zachodni, mając tak ważny atut w ręku, bynajmniej nim się nie zadawala, wykorzystuje go dla innych celów, głębszych, a dla nas groźniejszych.

„Drang nach Osten' realizują Niemcy, wykupując polskie placówki przemysłowe, wielkie objekty leśne — nasz skarb narodowy.

Niemieckiej ekspansji gospodarczej znakomicie toruje drogę kapitał, jakiego nam brak do podjęcia samoobrony, nie mówiąc już o kontrakcji.

Biernie patrzymy na pruską ofenzywę gospodarczą.

Zjawisko to widzi się tem groźniejsze im jaśniej przedstawimy sobie faktyczne konsekwencje, wypływające z wywłaszczenia polskich placówek gospodarczych i osadzenia się na ich miejsce obcych żywiołów.

Na te zastraszające objawy upadku naszego dorobku, uświęconego mrówczą pracą polskich przemysłowców, pracą, jaka wchłonęła bezmiar energji i samozaparcia, na to zdradzieckie wpełzanie, szkodliwych dla gospodarstwa krajowego, obcych i nierzadko wrogich nam elementów, czynniki, powołane do uzdrowienia stosunków i podniesienia dobrobytu kraju, patrzą . . . przez palce.

Dlaczego? co jest powodem takiej bierności?

Ogólny stan naszego rynku pieniężnego nie pozwala skierować nam kopję obronną przeciwko inwazji gospodarczej z zachodu. Państwo polskie, chcąc utrzymać stabilizację waluty, musi ściągać kapitał zagraniczny w formie pożyczek na cele inwestycyjne, stabilizacyjne i t. d. Kraj nasz dotąd nie jest w stanie stworzyć źródeł kredytowych dla przemysłów, jakie uchroniłyby je przed upadkiem względnie wykupem przez kapitał zagraniczny.

Badając przyczyny przejścia naszych zakładów przetwórczych w obce, silne finansowo, ręce, niemożna poprzestać tylko na powyższem, lecz trzeba również podnieść wadliwą polityką Rządu odnośnie intensywnego podbijania cen na drewno.

Jeśli tak dalej pójdzie, to surowiec drzewny stanie się dla polskiego tartacznika, niedostępny, a dla krajowego konsumenta, artykułem luksusowym, na jaki będzie mogła pozwolić sobie tylko zagranica i to do czasu.

Cóż z tego, że to lub owe przedsiębiorstwo drzewne, jakie przeszło z wyżej przytoczonych lub innych przyczyn, w obce ręce, pozostanie w kraju, jeśli nowy posiedziciel niewiele dba o dobrobyt społeczny, który może spotęgować się na gruncie lojalnych stosunków poszczególnych jednostek, względnie ośrodków produkcyjnych do ogółu przemysłu.

Czy możemy mieć pewność, że taki właściciel polskich tartaków będzie się troszczył o rozwój gospodarczy, o siłę ekonomiczną kraju, który jest przecież mu obcy?

Ponieważ krajowe zapotrzebowanie drewna jest minimalne, przeto nowonabywca dawniejszych polskich placówek przemysłowych, zarówno czy jest on Anglikiem czy też Niemcem, skierowuje całą swą produkcję na rynki angielskie lub niemieckie, a mając silną podporę materjalną, rozległe i bezpośrednie stosunki z zagranicą, jak również rozporządzający wielką ilością wyprodukowych materjałów, opanowuje rynki zbytu i stwarza w ten sposób groźną konkurencję polskim przemysłowcom drzewnym.

W rezultacie, słaby finansowo tartacznik, musi ustąpić miejsce silnemu współzawodnikowi, a jest to znakomita sposobność do wykupienia, tracącej grunt pod nogami, polskiej placówki przemysłowej.

Ostatnim i dosadnym wyrazem przejścia w ręce zagraniczne najpoważniejszych zakładów przemysłu

drzewnego, jest fakt sfinansowania przez „Oberschlesische Holzindustrie“ trzech małopolskich firm drzewnych, a mianowicie: „Dolina“, „Falter i Dattner“ oraz „Polskie Towarzystwo Handlowe S. A. w Krakowie“.

Na mocy kontraktu dzierżawnego, jaki został podpisany jeszcze przed wojną, Polskie Towarzystwo Handlowe eksploatowało olbrzymie tereny leśne, należące do br. v. Liebiga w Synowódzku Wyżnem (Małop. wsch.).

Tam na miejscu przecierano surowiec w tartakach, urządzonych pod każdym względem wzorowo. Tartaki te, wyposażone w najnowsze zdobycze techniki, zaliczają się do największych tego rodzaju, zakładów przetwórczych w Małopolsce.

Rozległe tereny leśne przecinają we wsze strony linje kolejki dojazdowej, które niezmiernie ułatwiają proces dowozu surowca do tartaków.

Linje te zbiegają się do głównej arterji komunikacyjnej, jaką jest szerokotorowa kolej, należąca do właściciela terenów leśnych, a która bezpośrednio łączy się z kolejami państwowemi.

Przed kilku miesiącami kontrakt, jaki zawarło Polskie Tow. Handl. z Liebigiem, wygasł i nie odnowiono go, natomiast zawarto nowy kontrakt na innych warunkach z „Oberschlesische Holzindustrie“, S. A.

W ten sposób kompleks przedsiębiorstwa leśno-tartacznego, posiadający bogate źródło surowca i o tak wysokiej technice, przeszedł w ręce niemieckie.

Zaznaczyć należy, że f-a „Ob. Holz.“ niemal wyłącznie opanowała górnośląski rynek drzewny. Wymieniona instytucja, sprowadza kopalniaki i inne materjały drzewne przeważnie z poznańskiego i województw małopolskich. Górnośląskie górnictwo i hutnictwo, reprezentowane przez „Robur“, jak też inne zakłady przemysłowe w tej części kraju, zaopatrują się drewnem tylko za pośrednictwem „Ob. Holz.“

Przedsiębiorstwo to posiada tak wielkie wpływy na rynku drzewnym, że ustala nawet wartość rynkową, poszczególnych sortymentów.

Fakt ten winien zainteresować społeczeństwo polskie; w dalszym ciągu biernie przyglądać się, zataczającej coraz to szersze kręgi inwazji gospodarczej obcych żywiołów, to znaczy złożyć oręż i zaniechać walki z wślizgującą się od zachodniej ściany, hegemonją.

Na społeczeństwie naszem ciąży moralny obowiązek ochrony mienia polskiego; jest ono moralnie odpowiedzialne przed własnem sumieniem za naszą niepodległość i rozwój gospodarczy kraju.

Kto, jeśli nie społeczeństwo wespół z Rządem, winno tworzyć takie warunki bytu polskim warsztatom pracy, żeby stały się one puklerzem, o któryby nadaremnie rozbijały się wszelkie zakusy obcych żywiołów.

Kto, jeśli nie naród, winien wznieść szaniec, broniący polskie placówki przemysłowe.

Wyżej przytoczony fakt przejęcia dorobku naszego przez Niemców, jest jednym przykładem z wielu jemu podobnych, jest groźnem memento dla naszego życia gospodarczego i od nas samych zależy czy mamy podpaść pod ekonomiczną zależność zagranicy, czy też rozwijać się samodzielnie i tem samem zapewnić sobie byt.

Gospodarka w lasach woj. Nowogródzkiego.

(Dokończenie.)

Zgodnie z zatwierdzonym planem gospodarstwa leśnego w obrębie Nowiny, klasy wieku ustosunkowane są w sposób następujący: I i II klasy wieku brak, III klasy — 118,05 ha, IV klasy — 15,35 ha, V klasy — 54,6 ha oraz 0,75 ha halizn. W obrębie występują drzewostany sosnowe bądź czyste, bądź mieszano-sosnowe. Jako domieszka w drzewostanach sosnowych przyjmuje udział świerk, brzoza, osika, oraz pojedyńczo, gdzieniegdzie, dąb. Domieszka świerku dochodzi miejscami do stopnia 0,4; brzozy i osiki zaś do 0,3. Świerki przeważnie towarzyszą drzewostanom sosnowym w miejscach nieco niższych, o glebie w górnych warstwach wilgotniejszej i zasobniejszej w próchnicę. Występujące drzewostany zajmują przeważnie II bonitację siedliska i mogą być zaliczone do drzewostanów dobrze zachowanych i utrzymywanych w dobrym zwarciu, gdyż przeciętny stopień zwarcia może być przyjęty 0,7. Zaznaczam, że bardzo niewiele drzewostanów na terenie woj. Nowogródzkiego posiada takie zwarcie, i obręb „Nowiny“ mógł być zaliczony do pamiątek dawnych puszcz litewskich, jako na stosunki tutejsze, zjawisko niezwykłe, szczególnie drągowiny sosnowe III kl. przedstawiają skupienia dobrze zwarte o dobrym wzroście. Teren w obrębie przeważnie równinny, nieco wzniesiony w oddziale 4, gdzie miejsca wyższe zajęte są przez drzewostany czysto sosnowe o dobrym wzroście. Gleba przeważnie piaszczysta z nie-

Problemat surowcowy w przemyśle drzewnym.

(Kraje północnej Europy).

(Ciąg dalszy.)

Ilustruje to dokładnie niżej przytoczone zestawienie:

w r. 1902	— 1.000.000	w r. 1923	— 927.000
„ „ 1912	— 1.100.000	„ „ 1924	— 933.942
„ „ 1913	— 1.108.532	„ „ 1925	— 1.015.000
„ „ 1922	— 1 032.185	„ „ 1926	— 912.000

Znacznie wzrasta przytem z roku na rok wywóz produktów papierniczych, a zwłaszcza miazgi drzewnej i celulozy.

Szwecja bowiem w ostatnich czasach, ze względów czysto ekonomicznej natury, dąży do ograniczenia eksportu materjałów tartych, starając się jednocześnie rozszerzyć produkcję i wywóz celulozy oraz miazgi drzewnej.

Chociaż Szwecja posiada duże zasoby leśne, to jednak wątpliwem jest by mogła ona nadal kontynuować eksport drewna w dotychczasowych rozmiarach, tym więcej jeżeli się weźmie pod uwagę projekt rozszerzenia produkcji miazgi drzewnej i celulozy oraz — budowy nowych fabryk papieru.

Powagę obecnego szwedzkiego gospodarstwa leśnego, charakteryzują dane za ostatnie 25 lecie, które wykazują ciągły i stały wzrost zużycia drewna przez szwedzki przemysł celulozowy.

Obrazuje je następująca tablica:

Data	Ilość wytworzonej celulozy w tonach	Ilość zużytego drewna w milj. metrów sześc.
1901—1910 przeciętnie w ciągu jednego roku	570.000	3.44
1911—1920 przeciętnie w ciągu jednego roku	1.117.000	6. 4
1924	1.731.000	10.57
1925	1.740.000	10.57
1926 (przypuszczalnie)	1.800.000	10.94

Mechaniczna produkcja miazgi drzewnej w 1900 r. w Szwecji wyniosła 25.000 ton w r 1925 — 450.000 a w roku 1927 osięgnęła 500.000 ton. Miazga drzewna jest przeważnie używaną do wyrobu tektury, oraz papieru gazetowego, światowa zaś produkcja papieru gazetowego osięga 5 miljonów ton, na co się zużywa 3.750.000 ton suchej, mechanicznej miazgi drzewnej.

Szwedzki przemysł miazgi drzewnej zużywa rocznie około 1.500.000 metr. sześ. papierówki.

znaczną domieszką gliny i próchnicy, podglebie piasczysto-gliniaste. Obręb posiadając powierzchnię 189,5 ha przedstawia objekt leśny, zapewniający całkowitą możliwość racjonalnego zagospodarowania, co i było uczynione w 1925 roku, kiedy właśnie został sporządzony i zatwierdzony przez Woj. Komisję Ochrony Lasów plan urządzenia gospodarstwa leśnego. Na ogólną powierzchnię 189,5 ha przypada na klasę wieku III — 118,05 ha, czyli 62 % ogólnej powierzchni pokryte jest drzewostanami, które nie osiągnęły wieku rębności i znajdują się obecnie w okresie niemal największego przyrostu — a więc wyrąb tych drzewostanów, które są w dobrym stanie i zwarciu byłby niepowetowaną stratą gospodarczą. IV i V klasy wieku zajmują 38 % ogólnej powierzchni lasu, co w zupełności zabezpiecza na szereg lat znaczne dochody z lasu. Projektowana likwidacja lasu ma właścicielowi dostarczyć niezbędnych sum na opłacenie długów, powstałych z założenia niewielkiej fabryczki octu. Użytków rolnych właściciel posiada około 460 ha, część z tego obecnie parceluje. Zdaniem komisarza ochrony lasów na likwidację obrębu absolutnie nie należało zezwalać, a odwrotnie, utrzymać w kulturze leśnej, gdyż przedewszystkiem objekty leśne, przedstawiające możliwość zagospodarowania, nie powinny być odejmowane kulturze leśnej. Wręcz na innym stanowisku stanęła druga instancja, bo jak to wyżej przytaczałem, zezwoliła na wyrąb lasu z zamianą uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania.

I tak w oczach naszych las za lasem ginie, zdaje się, że już żadna siła nie zdoła temu przeciwstawić się i musimy być przygotowani na to, że za kilka — kilkanaście lat staniemy się krajem wybitnie importującym drewno.

Jeszcze teraz ciągle buduje się tartaki, lecz one nie są obliczone na dłuższy czas. Firmy kalkulują tylko na kilka lat, a później tartaki są przeznaczone na rozebranie. Nie będą miały co przecierać, gdy wszystko zdatne wyrąbie się.

Czynniki miarodajne w swych rozważaniach wskazują na to, że przedewszystkiem musi być zaspokojone miejscowe zapotrzebowanie w opał i budulec, co będzie zapewnione przy lesistości okolicy do 20%. Obręb Nowiny znajdował się w sąsiedztwie swej drugiej, poprzednio składowej części, pozatem niedaleko było parę innych objektów i chociaż lesistość powiatu wynosi 15 % — lesistość okolicy była ponad miejscowe zapotrzebowanie w drewno i to zdecydowało o losie lasu. Twierdzę, że po minięciu gorączki parcelacyjnej i po ukończeniu likwidacji służebności, cały roczny przyrost pójdzie na miejscowe potrzeby i eksport całkowicie ustanie.

Z bólem serca patrzę na te wyręby i zadaję sobie pytanie, czy my leśnicy jesteśmy bezsilni?

A. Korczak.

Zwyczajne zebranie Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

II.

Do referatu wygłoszonego przez dyr. Kolskiego, p. Bystrzycki nawiązał swe uwagi, nadmieniając, że ciężkie materjalne położenie przemysłu drzewnego w Wielkopolsce jest naturalnym wynikiem nieumiarkowanego wchodzenia w zobowiązania płatnicze przez ogół przemysłowców wobec D. L. P.

Powodem tego jest brak dotychczas jeszcze silnie spojonej organizacji, która jako jednostka, reprezentująca cały zachodnio-polski przemysł drzewny, mogłaby stawić czoło wszelkim niedomaganiom i zapobiec konfliktom.

Wspólnemi siłami można ustalić wytyczną, po której postulaty Związku dotrą do celu i znajdą posłuch u władz.

Przechodząc do kwestji kredytu, mówca wyraził przekonanie, że projektowany Bank Drzewny nie będzie mógł pokrywać wszystkich potrzeb przemysłu drzewnego, przeto należy pozyskać źródło kredytu w instytucjach, których zadaniem jest finansowanie przemysłu krajowego. Taką instytucją jest przedewszystkiem B-k. Gospodarstwa Krajowego.

Na ten temat wyłoniła się dyskusja. Niektórzy członkowie Związku przytoczyli fakty nie uwzględnienia przez B-k. G. Kr. wniosków o kredyt.

Na powyższe uwagi, sekretarz p Potoczny odczytał pismo Rady Naczelnej odnośnie konferencji jej z Bankiem Gosp. Kr. w kwestji kredytu dla przemysłu drzewnego.

Nawiązując do powyższego p. Bystrzycki oświadczył, że omawiany bank zajmował dawniej negatywne stanowisko, obecnie zaś sprawa kredytu dla przemysłu drzewnego jest na dobrej drodze, poczem mówca poinformował zebranych o odbytej przez niego konferencji z dyrektorem poznańskiego oddziału B-ku G. Kr., który wyraził żywą chęć przyjścia z pomocą materjalną dla przemysłu. Lecz żeby w tym względzie osięgnąć konkretne rezultaty, pe-

---

Najzyskowniejszą jest produkcja siarczynu celulozy, którego wytwórczość w Szwecji w roku 1913 doszła do 700.000 ton, w r. 1925—950 000 ton a w r. 1927 ponad 1.000.000 ton.

Konkurencja w wytwarzaniu siarczynu celulozy, ze strony innych produkujących ją krajów nie jest tak dotkliwą jak w dziale materjałów tartych, gdyż reszta lasów amerykańskich, nadająca się do przeróbki w siarczyn celulozy, w przeważnej części została już wyrąbana, a Kanada produkuje przeważnie suchą, mechaniczną miazgę drzewną.

Z tego też względu Szwecja zajmuje pierwsze miejsce wśród krajów, wytwarzających siarczyn celulozy.

Omawiając przyszłośc szwedzkiego, drzewnego przemysłu przetwórczego, prasa finlandzka zauważa, że według obliczeń profesora Vonshona przyrost rocznej masy drzewnej w Szwecji wynosi zaledwie 33,5 milj. m. sześ. wówczas gdy wyrąb doch. do 45-48 milj.m. sześ.

Powyższe dane są dowodem nadmiernej eksploatacji lasów w Szwecji.

Jednak przeprowadzane obecnie badania lasów szwedzkich stwierdzają wprawdzie pewien nadmiar wyrębów ponad roczny przyrost, lecz nie uważają go za tak groźny jakby się wydawało.

W ostatnich 25 latach przemysł tartaczny w Szwecji prawie się nie rozwinął i ilość zużytego przez niego za cały ten czas, surowca, jest mniej więcej na tym samym poziomie i waha się między 12—15 milj. metr. sześ. rocznie. Zapotrzebowanie zaś surowca przez przemysł papierniczy ciągle się zwiększało, co zresztą wypływa z wyżej przytoczonych danych.

Jeżeli wziąść pod uwagę tylko te nowe fabryki, które już pracują i, które mają być wykończone w 1928 r. to produkcja dojdzie do 2 miljon ton, a zapotrzebowanie surowca przekroczy 12 milj. m. sześ.

A uwzględniając, projektowane obecnie, rozszerzenie produkcji tej gałęzi przemysłu, to w roku 1930 produkcja jego osięgnie 2.900.000 ton a zapotrzebowanie surowca — 13 milj. m. sześ.

W tych warunkach, nadmiar wyrębu stanie się niebezpieczny dla całokształtu gospodarki leśnej, o ile zużycie drewna w innych gałęziach przemysłu drzewnego nie będzie zmniejszone.

Należy przytem stwierdzić, że szwedzki przemysł tartaczny w obecnym czasie nie jest dochodowy, wówczas gdy przemysł papierniczy odrzuca zadawalające zyski.

Ciąg dalszy nastąpi).

tentem winien być Związek, zrzeszający cały przemysł drzewny ziem zachodnich.

W tym celu niezmiernie wskazanem byłoby powołanie do życia, zorganizowanej w łonie Związku instytucji o formach np. spółdzielni, której zadaniem byłoby nawiązanie ścisłego i bezpośredn ego kontaktu z Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

W tej sprawie p. B. zwrócił się do dyr. Kolskiego z propozycją, żeby ten opracował szemat projektu spółdzielni.

W odpowiedzi na tą propozycję dyr. Kolski oświadczył gotowość współpracy, nadmieniając, że myśl utworzenia spółdzielni opanowała go już od dłuższego czasu. Jednak projekt ten może być wówczas zrealizowany, jeżeli inicjatywę tą poprze czynny udział wszystkich członków, jak również przemysłowców drzewnych dotąd niezrzeszonych.

Przechodząc do sprawy wzajemnych stosunków D. L. P. i przemysłowców drzewnych, p. B. stanął na stanowisku lojalnej i zgodnej współpracy z Dyrekcjami, podnosząc, że w obustronnym interesie leży unikanie wszelkich konfliktów i tarć. Jednak to stanowisko nie wyłącza potrzeby zwalczania błędnego systemu sprzedaży w D. L. P.

Na zakończenie mówca zwrócił się do zebranych z prośbą o składkowe ofiarowanie funduszu na zakup niezbędnych mebli dla lokalu Związku.

W tej sprawie p. Potoczny zwrócił uwagę, że dałoby to możność odbywania się posiedzeń we własnym lokalu, przyczem raz jeszcze nadmienił, że biuro Związku zawsze chętnie służy wszelkiemi informacjami dla przebywających w Poznaniu członków, to też leży w ich własnym interesie, żeby nie pomijać okazji i zasięgać informacji oraz porad.

W kwestji dostarczania wagonów dla drewna, mówca zwrócił się do obecnych z prośbą o nadsyłanie zapotrzebowań z końcem każdego miesiąca. Następnie nadmienił, że byłoby dla członków wskazane czytać krajowe pisma fachowe.

W krótkiem streszczeniu p. P. poinformował zebranych o uchwałach, powziętych na konferencji delegatów związków drzewnych, jaka odbyła się w ub. mies. w Warszawie. Na konferencji tej uchwalno między innemi, uskuteczniać trzy razy do roku zjazdy wszystkich prezesów związków drzewnych Polski.

W wolnych głosach rozwinęła się ożywiona wymiana myśli na temat codziennych wypadków jakie zachodzą w każdym przedsiębiorstwie drzewnym, a więc okazuje się, że D. L. P. Poznań załatwia kredyt hipoteczny tygodniami, tymczasem zaś słońce świeci i drzewo pęka.

W innym miejscu tartacznik nie dostał przybitki po 80 zł. za wszystkie losy, a teraz drewno to nabywają okoliczni chłopi po 60 zł. i wolno im wybierać kawałki jakie chcą..... i t. d.

Omawianie sprawy udziału przemysłu drzewnego na P. W. K. odroczono do następnego posiedzenia.

Na tem zebranie zamknięto.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Mochy D. L. P. Poznań

Licytacja w dniu 24. kwietnia 1928 r.

Jesion	IV kl.	za m3	56.00	zł
„	wałki opałowe	za mp.	11.00	„
Olcha	III kl.	za m3	30.00	„
„	szczapy opałowe	za mp.	12.14	„
„	wałki „	„	10.40	„
Brzoza	szczapy „	„	12.32	„
Brzoza	wałki „	„	10.11	„
Sosna	III kl.	za m3	41.00	„
„	IV „	„	32.00	„
„	wałki użytkowe	za mp.	14.00	„
Sosna	żerdzie I kl.	za sztk.	3.10	zł
„	„ II „	„	2.00	„
„	wałki opałowe	za mp.	10.12	„
„	szczapy „	za mp.	12.00	„

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach.

Pzzetarg w dniu 24. kwietnia 1928 r. zostały sprzedane następujące jednostki przetargowe:

Nadl.	Hańcza loco binduga	Bloki sosnowe	m3 43.58	za 1 m3 52.88 zł
„	Szczebra loco las	Dłużyce sosnowe	„ 626.63	„ 44.10 „
„	Szczebra loco las	„ świerkowe	„ 391.63	„ 30 50 „
„	Ostrołęka loco las	„ sosn. nasienniki	„ 124.64	„ 43.10 „
„	Ostrołęka loco las	„ sosnowe	„ 238.92	„ 34.25 „
„	Ostrołęka loco las	„ sosn. brakowe	„ 192.73	„ 38.55 „
„	Waliły loco las	Żerdzie	„ 64.85	„ 7.10 „
„	Waliły loco las	„	„ 240.23	„ 7.10 „
„	Kijowiec loco las	Dłużyce sosnowe	„ 828.53	„ 35.10 „
„	Łuków loco las	„ „	„ 749.35	„ 43.55 „
„	Rajgród loco las	Papierówka eksport.	mp. 635	za 1 mp. 17.08 „
„	Knyszyn loco składnica	„ „	„ 1.600	„ 29.00 „
„	Białystok loco składnica	„ „	„ 273.5	„ 29.00 „
„	Waliły rampa kol. i składn.	„ „	„ 1.000	„ 29.00 „
„	Grajewo loco las	wałki użytk. olszowe	„ 20.25	„ 6.10 „
„	Białystok loco składnica	Opał szczap. świerk.	„ 391	„ 6.10 „
„	Sokólka loco las	„ „ „	„ 166	„ 7.15 „
„	Waliły rampa kol.	„ sosn. i świerk.	„ 777	„ 10.60 „
„	Waliły loco składnica	Opał sosnowy, brzozowy, osikowy i świerkowy	„ 2060	„ 10.00 „
„	Bielsk loco składnica	Dłużyce grabowe, olszowe i jesionowe	m3 36.92	za 1 m3 50.40 „
„	Podmiejskie loco las	Dłużyce sosnowe i świerkowe	„ 307.75	„ 42.10 „

Z wolnej ręki sprzedano

Nadl.	Serwy loco las	Dłużyce sówk. sosn.	m3 824.38	za 1 m3 13.50 zł
„	Krasne loco binduga	„ sosn. braki	„ 539.92	„ 30.00 „
„	Balińskie loco binduga	„ świerkowe	„ 1027.73	„ 20.00 „
„	Balińskie loco binduga	„ „	„ 830.44	„ 20.00 „
„	Grajewo loco las	„ olszowe i brzoz.	„ 158.27	„ 32.00 „
„	Waliły loco las	„ sosnowe i świerk.	„ 701.86	„ 44.00 „

BYDGOSZCZ, 5. 5. Ceny hurtowe loco Bydgoszcz za 1 mtr. kw.: parkiety eksportowe zł. 13, krajowe 1 kg. loco Bydgoszcz zł. 13.25 — 13.50, takież wraz z położeniem (z robotami parkieciarskiemi) zł. 17 — 18, II kl. zł. 15 — 16. Tendencja wyczekująca, zapotrzebowanie ograniczone.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunk całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 7. 5. 1928 r., na żyto: 52,00—53,50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Kurs dokształcający dla borowych — podleśniczych z lasów prywatnych.

Wielkopolska Izba Rolnicza urządza w Kórniku 6-cio tygodniowy kurs dokształcający dla borowych — podleśniczych z lasów prywatnych. Początek kursu **30 maja, a koniec 11 lipca 1928.** Na kursie wykładane będą najważniejsze przedmioty z dziedziny leśnictwa, a mianowicie: ochrona, hodowla, zarząd i użytkowanie lasu, pomiar drzew i drzewostanów, nauka miernicza botanika, łowiectwo, rachunki, język polski (ortografja) i niesienie pierwszej pomocy przy nieszczęśliwych wypadkach w lesie. Oprócz tego kursiści korzystać będą z praktycznych ćwiczeń w lesie.

W ostatnich 2—3 dniach kursu odbędą się egzamina i wydane zostaną zaświadczenia ukończenia kursu. Do egzaminów mogą być dopuszczeni za osobnym wnioskiem i opłatą 60,— zł także tacy borowi, którzy kursu nie wysłuchali, lecz którzy prywatnie się przysposobili.

Na kurs przyjmowani będą borowi w wieku od 26—45 lat, posiadający najmniej 4 lata praktyki i zostający na posadach. Kandydatów na borowych na kurs przyjmować się nie będzie

Kandydaci na kurs muszą się utrzymać własnym kosztem, posiadać własny siennik, pościel belizną i opłacić za kurs 40,— zł.

Zgłoszenia kandydatów na kurs przyjmowane będą do dnia 5. maja 1928 r. Ze względu na ograniczoną lość kursistów, Wielkopolska Izba Rolnicza zastrzega sobie prawo wyboru kandydatów, którzy do dnia 15. maja 1928 otrzymają zawiadomienie, iż na kurs zostali przyjęci. Do zgłoszeń należy dołączyć własnoręcznie napisany, krótki życiorys, świadectwo z praktyki, poświadczenie pracodawcy o zajmowaniu posady i deklarację, że kandydat posiada odpowiednią gotówkę na utrzymanie i opłatę kursu

Bliższych informacji co do zapewnienia kwater i kosztów utrzymania w Kórniku udzieli się na życzenie po 15 maja 1928 r.

Wielkopolska Izba Rolnicza.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
10. V. 28.	11^{00}	P. N. Solec (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	633	342,47	99,77			47	721	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	dąb			1112,60							
				buk			320,19							
				grab			108,77							
				sosna			953,82							
				jodła			2039,72				46	711	S	
11. V. 28.	10^{00}	Mag m. Torunia (Wydział Dóbr Miejskich)	w. - pom.	sosna	I-IV	1322	1221,35				49	736	S	
	11^{00}	P. N. Chylonja (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V	228	153,56							
				sosna	I-III			650,97						
				świerk	I-III			52,57			49	740	S	
12. V. 28.	11^{00}	P. N. Twarożnica (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1193	673,59				46	709	S	
	11^{00}	P. N. Sarniagóra (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1511	1129,55				49	737	S	
14. V. 28.	11^{00}	P. N. Sarniagóra (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	6252	5243,27	3708,69			49	741	S	
		Książęce Nad. Przygodzice (kancelarja)	w. - pozn.	sosna	I-IV		1400,—							
				świerk	I-II		50,—				50	744	S	
16. V. 28.	11^{30}	P. N. Rytel (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV		1315,06	973,99			50	750	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	sosna			1818,01							
				olsza			849,02							
				brzoza			41,49				49	743	S	
19. V. 28.	12^{00}	P. N. Czersk (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna						140,—	51	753	S	
21. V. 28.	11^{00}	P. N. Łopianka (kancelarja)	d. - lwowska	jodła, świerk			830,15				49	738	S	
	11^{00}	Wielkopolska Izba Roln (Wydział Leśn.)	w - pozn.					992,57			52	759	S	
24. V. 28.	9^{30}	N. P. Oborniki (sala p. Narożyńskiego w O.)	d.- pozn.								52	766	L	na drewno opał. i użytk.

do najwyższej perfekcji w świecie; to też dzięki temu systemowi można uzyskać najlepszą wydajność, a pod względem wykonania i wymiarów pełne zadowolenie i dobre ceny ze strony importerów zagranicznych.

3) Przez dział maklerski łączymy **bezpośrednio produce**nta z importerem mając ku temu liczne podagentury zagranicą, co w ogólnym rezultacie daje pomyślne zyski.

4) Równocześnie koncentrują się w naszych rękach **przedstawicielstwa największych trustów szwedzkich**, przez co jesteśmy w możności zaopatrzyć na korzystnych warunkach krajowy przemysł drzewny we wszelkiego rodzaju **traki, piły, maszyny**, etc., przyczem podkreślamy, że wyroby szwedzkiego przemysłu fabrycznego są wszechświatowej sławy, bez konkurencji i wytwarzają **najwyższą produkcję**.

5) Reprezentujemy również tutejszy „Związek Eksporterów Drzewnych" zagranicą i sprzedajemy tamże korzystnie ich produkty.

Wszelkiemi informacjami i instruktorami chętnie służymy.

Nowa fabryka dykt. Ostatnio firma Oikos we Lwowie urochomiła swoją fabrykę płyt klojowych — po zupełnem jej odnowieniu i zaopatrzeniu w najnowsze maszynowe urządzenia. Fabryka produkować będzie płyty klejone z drzewa olchowego i brzozowego, pochodzenia wołyńskiego, według suchego sposobu suszenia.

Niemiecki przemysł drzewny przechodzi kryzys. W berlińskim przemyśle drzewnym wybuchł poważny kryzys. W dwunastu przedsiębiorstwach robotnicy porzucili pracę. Konflikt wybuchł na tle podwyżki płac. W pertraktacjach pracodawcy odrzucili żądanie podwyższenia zarobków o 15%. Liczą się z możliwością, że strajk obejmie pozostałe przedsiębiorstwa przemysłowo-drzewne.

Notowania dewiz z dnia 8. maja 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	57,54	46.975	43,51	11,25	—	—	58,15	79,80
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81,48	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	122,823	—	20,401	23,92½	—	—	124,13	169,73
Belgja	4½	123,94	100 belg.	124,51	—	58,31	34,948	13,96½	355,—	—	72,47½	99,08
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	2,584	787	0,62	—	—	3,21	4,38½
Budapeszt . .	6	155,90	100 pengo	—	—	73,94	27,95½	—	—	—	90,64½	123,97
Holandja . . .	4½	358,31	100 gld. hol.	359,70	—	168,43	12,09,87	40,34	—	—	209,32½	286,25
Kopenhagen . .	5	238,88	100 k. d.	239,25	—	112,04	18,192	26,83	681,75	—	139,20	190,35
Londyn . . .	4½	43,38	1 funt szterl.	43,51	25,02	20,381	—	4,88⅛	124,02	—	25,32¼	34,64
Nowy York . .	4	8,9141	1 dolar	8,90	—	4,17,55	4,88.03	—	25,412	—	5,18,82½	709,40
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	35,10	—	16,43	124.02	3,93½	—	—	20,42½	27,92
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26,41	—	12,375	164.75	2,96½	75,40	—	15.38	21,02
Rzym	6	172,—	100 l.	47,—	—	22,00	92,62	5,27	133,75	—	27,34	37,39¼
Szwajcarja . .	3½	172,—	100 fr.szwajc.	171,82	—	80,46	25,322	19,27½	—	—	—	136,71
Sztokholm . .	3½	238,88	100 k. szw.	—	—	112,01	18,192	26,83	—	--	139,20	190,35
Wiedeń . . .	6	125,43	100 szyling.	125,44	—	53,76	34,68	14,10	—	--	73,00	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administracje wydawnictwa Edmund Barts

SUBMISJA.

W majętności Mościejewo,
pow. Międzychód 759

jest na sprzedaż

992,57 m³ kopalniaków.

Odległość do stacji kolejowej Lubosz 4 klm, do stacji Kwilcz lub przystanek Wituchowo 3-4 klm.

Drzewo jest wyrobione z posówkowych drzewostanów i może być każdego czasu w lesie obejrzane za poprzedniem zgłoszeniem w zarządzie majętności Mościejewo.

Piśmienne oferty w zamkniętych kopertach z napisem „Submisja Mościejewo" i z podaniem ceny za 1 m3 loco las, należy nadesłać do niżej podpisanego Wydziału Leśnictwa najpóźniej do **21. maja 1928 r.** przed południem godz. 11-tej.

Otwarcie ofert nastąpi w biurze naszem godzinę później.

Wybór kupców i zatwierdzenie ofert zastrzega sobie właściciel lasu.

Oferenci są zobowiązani do uznania warunków sprzedaży, które na życzenie wysyłamy za zwrotem 1,00 zł kosztów.

Wielkopolska Izba Rolnicza
Wydział Leśnictwa.

Nasiona leśne

polecamy nasiona daglezji zielonej (Pseudotsuga Douglasii viridis) pierwszorzędnej jakości po cenach konkurencyjnych. Prosimy zażądać oferty z podaniem ilości nasienia. 335

Składnica nasion Przeglądu Leśniczego i Rynku Drzewnego - Poznań, Wielkie Garbary 20.

Nadleśnictwo Państwowe Osie

poczta Osie, stacja kolejowa Osie pow. Świecie (Pom.)

sprzeda w drodze submisji w dniu **19. maja 1928 r.** drewno użytkowe z cięć roku gospodarczego 1927/28 r. z drzewostanów uszkodzonych przez sówkę chojnówkę

Los 1. Leśnictwo Osie oddz. 116, 122, 144a, d, 141, 142 — 844 sztuk I kl. 74.28 m3, II kl. 321.64, III kl. 361.16, IV kl. 30.12, razem 787.20 m3 **dłużyc sosnowych.**

Los 2. Leśnictwo Stara Rzeka 10.87 m3 **dłużyc brzozowych**
„ Nowa Rzeka 62.07 m3 „
„ Sobiny 47.68 m3 „
ogółem 317 sztuk — II kl. 5.70 m3, III kl. 84.96, IV kl. 29.96 m3.

Drobne różnice w wyżej wykazanej masie zastrzega się.

Pisemne oferty z napisem „SUBMISJA" w zalakowanych kopertach należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia **19. maja br.** godz. 11-ta poczem nastąpi otwarcie ofert o godz. 11-tej w obecności ewentl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisja) które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Kupujący zwraca koszta wyciągania i korowanie. Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

769 **Nadleśniczy Państwowy.**

Siarczan Miedzi

Dr. H. Zeumer 424

Fabryka Chemiczna, Mikołów G./Śl.

Mam korzystnie do sprzedania

1 maszynę do szpundowania (Spundmaschine)
1 piłę do wyrzynania drewna (Fuchsschwanzsäge)

do zapendu parowego.

Maszyny są bardzo mało używane i bardzo dobrze utrzymane. 773

Fabryka beczek OTTO JOST Wejherowo.

JÓZEF SCHENK **Handel drzewa**

Poznań Wiel. Garbary 31

poleca i kupuje:

wszelkie gatunki materjałów stolarskich, budowlanych, kantówkę, belki, towary kołodziejskie.

z swoich składnic:

w Poznaniu ul. Wielkie Garbary i Estkowskiego. 470

J. MAŁOWANIEC i Ska

(st. Kiwerce-Wołyń)

Tartak **przyjmuje zamówienia na belki, kantówkę bale i deski wymiarowe sosnowe i posiada na składzie w wymiarach od 1/2" do 4" suche deski i bale jesionowe, klonowe, olchowe i suchą stolarkę sosnową II-ej klasy oraz posiada do natychmiastowej dostawy:** 456

2.000 m3 tart. bloków sosnowych

I-II kl. tegorocz. tarcia. Przeciętna długość 5,30 m towar jasny.

Grubości 19, 26, 32, 40, 42, 50, 65, 80 m/m

Mtr. kub. 30, 40, 50, 150, 200, 650, 550, 330.

Przeciętna szerokość 26, 28, 30, 40, 41, 45, 47, 50 cm.

TARTAKI! Kupuje obrzynki (Säumlinge) i odpadki od 1 cm grub. w zwyż

na tartakach z możliwością przeróbki na miejscu.

Oferty z podaniem ilości, ceny i bliższego określenia załadowania (ewtl. na szkuty) uprasza się do Adm. pod nr. **768.**

Pługi „Eckerta"

znane ze swej dobroci przy uprawach leśnych jak również pogłębiacze tej samej fabryki

poleca

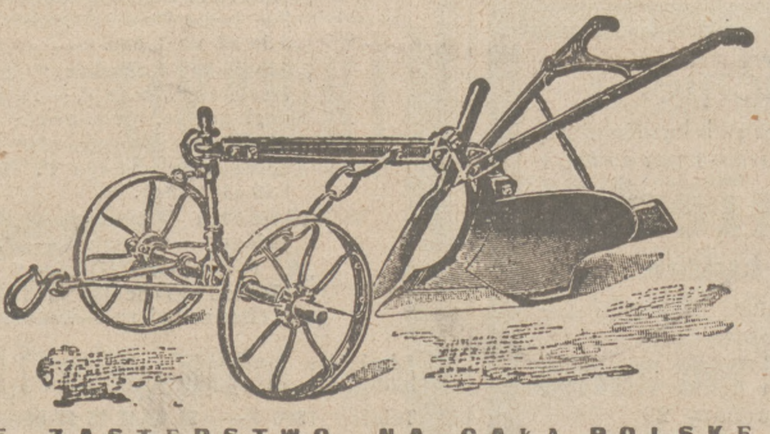
RYNEK DRZEWNY

Składnica narzędzi leśnych

POZNAŃ

Wielkie Garbary 20

Telefon 18-20.

GENERALNE ZASTĘPSTWO NA CAŁĄ POLSKĘ.

Kupię każdą ilość

oszwarów, odpadków od bali angielskich, krótką szalówkę, wałków od 14—20 cm w zwyż grubości, długie od 150 cm w zwyż.

Brunon Bittner 633

Specjalna Fabryka skrzyń

Poznań, ul. Dąbrowskiego 79

Poszukuje się

3 gatrowych

i 3 do cyrkularek

do **tartaku** na kresy wschodnie. Oferty do Admin. Rynku Drzewnego pod **Nr. 771.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20